1905-10-03

AFSENDER
Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER
Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Avenue de Saxe, Paris

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIPTION

[med blyant i Hannovers hånd:] Willumsen

59 avenue de Saxe. Paris.
3 Okt 1905

Kære Hannover
Tak for Deres Brev. Jeg burde
straks have skrevet til Dem
igjen; men det traf mig i en
Periode af Melankoli, og i den
Tilstand er jeg ude af Stand
til at foretage mig noget.
Og Deres Brev skulde heller
ikke hjælpe paa Humøret.
Jeg mener naturligvis den Del
af Deres Brev, der fortæller
mig at Hørups Nærmeste har
forkastet mit Udkast til

[2]
Monumentet.
For Deres Beundring for
mit Arbejde har jeg været
meget rørt, og Deres Udtalel-
ser har glædet mig meget at
høre, selv om jeg nok tør tro
at Beundringen er forstærket
meget ved som Følge af de
andres Dadel. Det er mig
en god Følelse at vide at De
har taget Dem af Sagen og
at De vil forsøge en Kamp.
Jeg skal nok holde mig uden-
for det Hele, min Indblan-[ding]

[3]
vil ganske rigtig kun virke
forstyrrende. Og i Deres Hænder
er Sagen i de Rette. Det
piner mig: stadig at maatte
have Kamp: Kan jeg dog ikke
snart blive fri for den. Jeg
er i Virkeligheden en meget fred-

sommelig Natur. Og i mit
Arbejde har jeg Kamp nok,
mere end nok.
Fra Rohde modtog jeg samtidig
ogsaa et varmt og anerkendende
Brev. Det er godt at føle,
at have Venner!

[4]

Bondemanden maa vi naturlig-
vis stryge – desværre. Det er
naturligvis rigtigt, det De siger
at man vil faa ondt ved at
føle at den ene Mand representere[r]
Massen. Men ...paa Halvvejen
af Arbejdets Gang indsaa jeg,
at der ikke kunde blive Raad
til mere end Hørup alene, saa
jeg gled noget lettetere hen over Proble-
met end jeg ellers vilde have gjort.
Som De maaaske ved er Edvard Bran-
des Kone, Billedhuggerdiletant,
Elev af Sinding — og en varm Beundrer
af ham. Jeg er slet ikke bange for

[5]

at tro, at Cavlings Opfordring
til mig om at gøre et Udkast er
kommen B.'ses noget paa tværs.
Svigersøn Nielsen var meget uvil-
lig til at laane mig Fotografier;
Jeg kan godt tænke mig at Edv
B's Kone har sagt. "Det maa du
love mig søde Edvard, at Stephan
kommer til at gøre vor Ven Hørups
Statue, Stephan er jo dog vor
Tids genialeste Billedhugger, og
Hørup bør behandles af en stor
Kunstner".
Egentlig havde jeg opgivet
at rejse hjem foreløbig. Men

[6]

det viser sig nu, at mit Atelieret er
lejet ud, og det er nu umaadeligt
vanskeligt at finde et andet.
Saa vi kommer hjem i Slutningen
af denne Maaned. Jeg skal jo
ogsaa have Udstilling i Kunstfor-
eningen og i Christiania, da vil
det maaske være rigtigst selv at
være tilstede.
Det omtalte Smykke (2 Ørelokker)
er nu i min Besiddelse, det skal
være morsomt at overlevere det
til Museet. Synes De ikke om det
[7]
maa De endelig ikke betragte
vor Aftale som bindende.
Send mig et Brevkort, med blot
et Par Ord hvis der kommer noget
nyt i Hørup Sagen.
Mine bedste Hilsner til Dem
og Deres Kone.
Deres hengivne
J.F. Willumsen.

59 avenue de Saxe. Paris. Willum

30 okt 1905

Kære Hannover.

Tak for Deres Brev. Jeg burde straks have skrevet til Dem igjen; men det traf mig i en Periode af Melankoli, og i den Tilstand er jeg ude af Stand til at foretage mig noget. Og Deres Brev skulde heller ikke hjælpe paa Humøret. Jeg mener naturligvis den Del af Deres Brev, der fortæller mig at Horups Nærmeste har forkastet mit Udkast til

Monumentet.

For Deres Beundring for mit Arbejde har jeg været meget rört, og Deres Udtalelser har glædet mig meget at höre, selv om jeg nok tör tro at Beundringen er forstærket meget ~~ved~~ som Fölge af de andres Dadel. Det er mig en god Fölelse at vide at De har taget Dem af Sagen og at De vil forsöge en Kamp. Jeg skal nok holde mig uden for det Hele, min Indblan-

vil ganske rigtig kun virke forstyrrende. Og i Deres Hænder er Sagen i de Rette. Det piner mig: stadig at maatte have Kamp: Kan jeg dog ikke snart blive fri for den. Jeg er i Virkeligheden en meget fredsommelig Natur. Og i mit Arbejde har jeg Kamp nok, mere end nok.

Fra Rohde modtog jeg samtidig ogsaa et varmt og anerkendende Brev. Det er godt at føle, at have Venner!

Bondemanden maa vi naturligvis stryge — desværre. ~~Det~~ Det er naturligvis rigtigt, det De siger at man vil faa ondt ved at føle at den ene Mand repregenter Massen. Men paa Halvvejen af Arbejdets Gang indsaa jeg, at der ikke kunde blive Raad til mere end Hönup alene, saa jeg gled noget lettere hen over Problemet end jeg ellers vilde have gjort.

Som De maaske ved er Edvard Brandes Kone, Billedhugger diletant, Elev af Sinding — og en varm Beunder af ham. Jeg er slet ikke bange for

at tro, at Cavlings Opfordning til mig om at gøre et Udkast er kommen B.'ses noget paa tværs. Ivigersøn Nielsen var meget uvil, lig til at laane mig Fotografier; Jeg kan godt tænke mig at Edv B's Kone har sagt. „Det maa Du love mig søde Edvard, at Stephan kommer til at gøre vor Ven Hørups Statue, Stephan er jo dog vor Tids genialeste Billedhugger, og Hørup bør behandles af en stor Kunstner!"

Egentlig havde jeg opgivet at rejse hjem foreløbig. Men

det viser sig nu, at mit Atelier er lejet ud, og det er nu umaadeligt vanskeligt at finde et andet. Saa vi kommer hjem i Slutningen af denne Maaned. Jeg skal jo ogsaa have Udstilling i Kunstforeningen og i Christiania, da vil det maaske være rigtigst selv at være tilstede.

Det omtalte Smykke (2 Frelokker) er nu i min Besiddelse, det skal være morsomt at overlevere det til Museet. Synes De ikke om det

maa De endelig ikke betragte
vor Aftale som bindende.

Send mig et Brevkort, med blot
et Par ord, hvis der kommer noget
Nyt i Hørup Sagen.

Mine bedste Hilsner til Dem
og Deres Kone.

Deres hengivne

J. F. Willumsen.